

גרי נדה

[דף ע"ב ע"ב]

יב ה מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ג מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ד מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ה מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ו מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ז מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ח מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ט מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב י מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יא מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יב מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יג מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יד מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יה מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יז מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יח מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב יט מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כ מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כא מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כב מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כג מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כד מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כה מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כו מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כז מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כח מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב כט מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב ל מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לא מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לב מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לד מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לה מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לו מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לז מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לח מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לט מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לך מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לם מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לו מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לז מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לח מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לט מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לא מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לב מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לד מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

יב לה מ"י פ"ט ס"ב
סוהמל נדה ס"ב :

כל הכשר לזון כשר להניח. וא"ל ודי אשה נכשרה לזון כדכתיב

בדברים והיא שופטה אם יקראל כעפ האיה ובגלה פ"ק

דב"ק (דף ע"ב). דרשקן אכר פסיס לפיכס האיה הכשר אשה לאיש

לכל עושקן שנתורה ודי היכי קרא מיירי בנזונן מיירי נמי

בדיקון כדכתיב בנזונן בנזונן (נישן פה)

לפיכס ולא לפגי שובדי סככים

ואשה פסולה להניח כדאמר בפרק

שטותם העדות (שטותה דף ג) ו"ל

דהכי כל איש הכשר לזון כשר להניח

אז נמי נה דכתיב ודי היכי קרא מיירי ככלל

מ"מ כדכתיב אין אשה ככלל ודכתיב

האיה דנה פ"ט הירטור אז נמי לא

היה דנה אלא מלמד מן האיה דכתיב

וכיכולנו פוסל אשה לזון (א) א"ת

דלפי שזמנה אזי אגסיס (ג) אזי

תשל פי עמיס עמיס וא"ת דלפי

מישאלו אזי אגסיס כמחמה) :

ורבי מרזר היא. וא"ת אלא

קאמר לאתיי סומח ופלגי

מתעניין אסתמח דכתיב (דף ג)

לימח לאתיי אהב וטעמא דכתיב

להניח ופסולין לזון כדאמר בפרק

זה טורד (שס ה) לרבנן דרבי

יהודה ו"ל דלא פסיקא ליה שרי

לכל העולם כשרין אי' מתעניין פ"ק

כל מיתקמח כרכנן הא קמי' כל

הכשר לזון כשר להניח ודי סומח

בשה עינו לרבנן דכשר לזון היא

לא מתקשין ריביס לנעמיס וא"ת

להניח פסול מאז ראה והשילי כמה

גדלה קודם שנתמח פסול להניח

כדאמר בש טעולין (כ"ג קה"ת) היה

יודע ט עזרה קודם שנתמח

ונסתמח פסול וא"ת בפרק חלק

הבאים (שס דף ג) דפרין דא"ת

כי פרי מעיניו ולדייטי הא כפי' כי

טעולין שגדלד פסול פתלתו בפסול

וטוש בכשרות וכי סומח לזון כשר

עדי והקין כל הכשר לזון כשר

להניח ו"ל דמתעניין מיירי בלחש

כל הכשר לזון להכא כשר להניח

מה שיראה מחלן והבא :

כ"ל שחיב כמעשר מתמח סומח

אולקין. וא"ת הא אחריק

בפ"ק חולין (דף ו) איש שחש

לשאר והכלין שנה לא חשש מעשר

ולא חשש שכיית משמע דהמשע

טהב כחכלין וא"ת מתמח סומח

אין קיפה כחכלין אלא אין

לכס סומח אולקין אלא ע"י לירוק ו"ל דלחכ ב' מיני

חכלין דהוא לזון רחויין אלא לטעמא לא

אכל חכלין דרחויין נמי בפני עילמן ועבדון נמי

לטעמא כגון שומיס ובוליס חייבין כמעשר

ומתמחיס סומח חכלין אז נמי היה דר"ק

חולין (דף ו) לדרון קמי' ולא קמי' מעשר

אולקין אלא אחר גירדה ושבייש קמי' אף

אף חכלין דאף במחלל כהנה נבא כדכתיב

במ"ט שבייש ערד הקשה הכר ר"ש מו"ל דלקמן

(דף ז) וא"ת אחר גירדה וממח ונמח ונמח

פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר

שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו

שחוקין אורח ומטכילין ט אף הלל ו"ל דפלפלין

מתעשרין מחי' עטמח ו"ל דרע גרירי כ שחוקין

אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא לזון

רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר

שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא

נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה.

בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח

פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר

שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו

שחוקין אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא

לזון רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר

שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא

נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה.

בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח

פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר

שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו

שחוקין אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא

רבי מאיר היא. דפסיל סומח בלחמ מעיניו לזון: שלא בסומין.

אפילו סומח בלחמ מעיניו: דכתיב לכל מראה עיני הכהן. עד דלחכ

כולו מראה: ומה ריביס שלא בקרובים. דנפקא ל' מלא יוממו

אבות על בניס (ויגריס מ) אף נעמיס אין סין רוחה נע קרוב:

וגומרין בלידה. אלא לא מתקשין תורה אור

ריביס לנעמיס דכתיב ויפוס הראות

וז כשר ודי היכי דלעמן לילה לא

מקיש לעמן סומח נמי לא מקיש:

סומח דריביס עדיף. היא ללעיל

אוקמין כר"מ דידד הוא: דקמי' נקט

לה גבי הלכתא דדיני. כנסתרין

דקא מיירי כולי מתקמח כדיין הי"ק

עיקר היא אכל כל לא תן לה הכא

גבי דנה אלא אלא אלא גררל דנקט כיו"ל

זו: בורח' כל שחיב במעשרות

במעשר סומח אולקין. דאין ל' קמי'

במעשר אלא אולקין: ג' פסלה

כתיב וקמי' (ויקרא ט) ונקלרנס את קרי'

וגר' דומיא דקרי' דמכיתו לקי'ס

וא"ת כל מי: מכיטו לקי'ס. שמיס

יכול לאלרו: למעוטי ספיהו סטייס

וקרנה. דאין אולקין אלא מין זכב:

סומח. קרי': קרחה. גיטור"ל ולא

דענא אלא נקט ספייס ומדומה

לנה. שחשויס דריביס ללחיל:

אילוקיטו באחד. דממעט חלח

ומכיתו לקי'ס דמעט יק: לא קמי'.

אלחמ חלח ירק חייבין כמעשר

מדרכין ומדאורייתא לא מיחייב אלא

דגן ומי'ס ורלכ: שומיס ובצלים.

מכיתו לקי'ס לפיק חייביס כפלה:

מלכות. שוכו: מכל אחד ואחד.

דירק הורע בין שורה לשורה מספיק

לה: עולשין. עש ושמו קרשפ"ל:

נריכות

שדריב בפאה חייב במעשרות ויש שדריב במעשרות ואינו חייב בפאה: ג' ו

לארתיי מא' לארתיי תאנה וירק שאינו חייב בפאה דתנן *כלל אמרו בפאה כל

שדרא אוכל למעוטי ספידו כחיהן ופטרויה. בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו שחוקין

אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא לזון רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה. בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו שחוקין

אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא לזון רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה. בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו שחוקין

אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא לזון רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה. בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו שחוקין

אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא לזון רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה. בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו שחוקין

אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא לזון רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה. בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר גירדה ונמח ונמח ונמח פלפלין מסחלין סומח חכלין וכל' ככל מעשר

פ"חין כה) אחר גירדה נמח לחי' חיי' וקאמר שק רחשונים שלא היה להם פלפלין היו שחוקין

אורח ומטכילין ט חיי' אף בעטי' אלא לזון רעילות לשחוקן כיי' לחכלין בלא מיטיל

לפי עטי' מיטיל עטי' אכל פלפלין לאחר שנחשקו אל חו' כענייני' אלא ע"י מיטיל :

ספיה' סביס' פ' כדקשרס דחוקא נקט שפייס אכל חתולין רחויין אולקין קמי' :

וגידולין מן הארץ למעוטי כחיהן ופטרויה. בפרק כ"ד מברכין (ברטא דף ט) פריך והא

א"ת אף אחר ג